

udvides til at omfatte disse områder. Der skal dog ikke efterlades et eneste gran af tvivl om, at Fremskridtspartiet også ønsker de allerbedste miljøforhold og arbejdsbetingelser for vores unge under uddannelse. Hvem vil dog ikke ønske det?

Fremskridtspartiet finder, at de tilsyn, der i dag er på området, og ledelsen på institutionerne – uddannelsesstederne – er tiltrækkelig til at sikre betryggende forhold for de studerende. Fremskridtspartiet kan derfor ikke støtte forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi positive over for dette forslag, ligesom vi var, da det tilsvarende forslag var til behandling for et lille års tid siden. Når det er sagt, må jeg nok sige, at jeg måske synes, det er lidt utidigt at komme med det nu, da man jo ved, at der er et udvalgsarbejde i gang, som skal give et resultat i juni måned, og da det, selv om det her beslutningsforslag skulle samle flertal, hvad det jo ikke gør, ikke kan nå at udmønte sig i et lovinitiativ i den samling her.

Men o.k. Det er jo forholdsvis nemt at lave et beslutningsforslag, og især da når det er et, der er magen til dem, man har lavet før; men principielt støtter vi forslaget med en række bemærkninger. Det er ganske væsentligt for os, at det hedder »som om«, at det ikke er arbejdsmiljølovgivningen. Vi mener faktisk, at når der skal laves noget ved det her, så hører det hjemme under Undervisningsministeriet for ikke at få noget blandet sammen, som ikke hører sammen.

Noget helt andet er, at jeg ikke kan forstå, hvorfor man ikke lige så godt kan tage børnehaver med også. Og det siger jeg ikke for at være vittig, det mener jeg faktisk er ganske aktuelt. Og så vil jeg sige, at når så vi skal til at lave noget, skal vi også passe på ikke at bombe kommunernes økonomi i stykker, for det er helt klart, at der er blevet forsømt på det her område i mange, mange år.

Nu tager jeg mig så i denne her sag især af folkeskolerne og børnehaverne. Jeg synes faktisk, at der i mange kommuner, mange institutioner, er tale om en nedslidning og en dårlig vedligeholdelse, et miljø, som vi ikke kan være bekendt, og som jeg faktisk ikke fatter, at lærerne og pædagogerne finder sig i, for de er jo undergivet arbejdsmiljølovgivningen. Det er helt

sikkert, at der vil kunne rejses indsigelse nogle steder.

Jeg fatter faktisk heller ikke, at de her travle karriereforældre vil aflevere deres børn i mange af de skoler og institutioner om morgenen, som de afleverer dem i. Og at de her velbjærgede bedsteforældre, som jo hjælper til med at aflevere børnene, inden de kører på golfbanen, vil være bekendt at aflevere deres børn.

Men selvfølgelig er det da godt, at børnene fra de velplejede hjem får at se, hvordan den virkelige verden ser ud; det er der rig lejlighed til i mange af institutionerne, hvor der er tale om dårlig oprydning, dårlig vedligeholdelse, på alle måder elendighed.

Og det får mig så til at tænke på, at der jo virkelig er potentiale til at få aktiveret nogle mennesker, alle dem vi døjer med at få aktiveret i meningsfyldte job; der er virkelig gode muligheder i de institutioner her.

Hvorfor ser vi ikke at få gjort noget ved det? Hvorfor vil de her bedsteforældre, der går på efterløn, være bekendt at aflevere deres gode børnebørn, inden de går hen og hygger sig med noget andet, i stedet for at hjælpe til med at lave de her institutioner i stand? Det er et spørgsmål om, at vi prioriterer på en fuldstændig tåbelig måde i vores samfund.

Det er derfor, vi egentlig støtter det beslutningsforslag her. Og det risikerer vi nok ikke en hel masse ved, kan jeg forstå, for det får jo ikke flertal.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå på hr. Ole M. Nielsen, at problemerne kunne løses, hvis man fulgte Kristeligt Folkepartis veje og anvisninger, netop hjemmeopasning og måske endda også hjemmeundervisning. Så ville der jo ikke være nogen problemer, så er det jo forældrenes ansvar, det hele, og så var den jo skudt til hjørnespark, eller hvor den nu er henne.

Jeg forstår så også, at vi er nogenlunde på bølgelængde med hensyn til, at en eventuel lovgivning skal ligge i Undervisningsministeriet. Men der er også spørgsmålet omkring økonomien. Fordi jeg synes bare, det ville være forkert at sige til de unge mennesker her, at de kan få den og den lovgivning og de og de regelsæt. Hvis der ikke eventuelt bliver fulgt op med økonomi, når vi engang måtte se et kommende lovforslag, og hvis det eksempelvis